

[Ømann.]

et problem, men jeg er sikkert ikke enig i, hvordan man løser dette problem.

Det sidste af disse forslag, lovforslag nr. 74 om en forhøjelse af standardfradraget, meget ubeskeden et spring fra 2.000 til 5.000 kr., er det vel simpelt hen lidt optimistisk at fremsætte i denne situation. Det er da meget let at beregne, at når der er 1 million ejerboliger og de skal have et yderligere fradrag på 3.000 kr. hver, får vi et provenutab, der i hvert fald ikke ligger langt fra en milliard kroner. I morgen skal vi drøfte et arbejdsdivertitilskud på 1,3 mia. kr. godt og vel, så der er jo nok, der skal bruges penge til. Derfor tror jeg ikke, dette forslag har de helt store chancer for øjeblikket, men det er der ingen af dem, der har, og vi kunne i og for sig godt være blevet sparet for dem.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal ikke gentage alt, hvad de øvrige ordførere har udtalt om billigelse og misbilligelse af de forskellige forslag. Lad mig begynde med de forslag, der er fremsat af hr. Erhard Jakobsen. Hvad angår tofamiliehuse, skal vi klart over for forligspartierne give tilsagn om, at vi beredvilligt vil være med til at rette det, som vi vel har lavet en smule forkert. Der er i alt fald et problem, og vi er villige til at se på problemet, og kan der blive enighed mellem forligspartierne, er vi villige til at være med til at løse de vel af os skabte problemer. Hvad angår forslaget om lejeværdiberegningen for fritidshuse — også af hr. Erhard Jakobsen — er vi ikke helt enige. Man kan selvfølgelig sige, at der er en forskel på parcelhuse og fritidshuse med hensyn til brugstiden, men der er bl. a. udmærket fra hr. Gudmes side anført betragtninger, som man også må tage med i beregningen. Jeg vil, som der vist også fra anden side er sagt, sige, at fritidshusene — ikke for alle, men for det store flertal — må henregnes til en vis luksus, og det må vel være rimeligt, at vi i den givne økonomiske situation ikke søger at lempe netop på de områder, hvor mennesker — det store flertal i alt fald — udmærket kunne undvære denne luksus, og derfor mener jeg, det er ganske rimeligt, man må betale for hele året, bl. a. også af den grund, i stedet for bare i det tidsrum, man bruger huset.

Med hensyn til forslaget om standardfradragets størrelse er det da helt rigtigt, at det ikke er reguleret i takt med den almindelige stigning, men det blev der jo også argumenteret for i boligforliget, og i boligforliget fik vi så en lavere procentsats til beløbsberegningen. Så kan man diskutere, hvad der er bedst, det ene eller det andet, man kommer bare til om ikke helt det samme resultat, så i alt fald den samme målsætning. Hvis man sætter standardfradraget til 5.000 kr., vil et meget stort antal mennesker overhovedet ikke få noget beløb ved lejeværdiberegningen at tillægge deres indkomst, og så kan man spørge, om det er rimeligt. Jeg mener det ikke ud fra det ønske, vi trods alt også har om lighed mellem ejere og lejere. Sammenfattende kan jeg om de forslag, der er fremsat af hr. Erhard Jakobsen, sige, at det med tofamiliehuse er vi som sagt villige til at se på sammen med forligspartierne, medens vi i hvert fald på nuværende tidspunkt klart må afvise de andre.

De af hr. Jens Foged fremsatte forslag er en slags fremtidsvisioner til udvalget eller et andet forum til i fremtiden at søge at løse problemerne på en bedre måde, end vi har løst dem nu. Det synes jeg da er prisværdigt, jeg synes ikke, man skal dadle medlemmer for, at de sætter sig ned og vil prøve på at finde ud af, hvad vi kan gøre bedre end det, vi har nu. Jeg vil i alt fald ikke være med til at klandre hr. Jens Foged m. fl. for, at de har gjort sig denne umage. Vi er villige til at kigge på det i fremtiden, som det også er sagt, løse problemerne, efter at dette boligforligs tid er udløbet. Så kan det godt være, det er den vej, vi skal gå, men jeg vil da håbe, der kommer flere bidrag, der kan være med til at udvikle vores tankebaner, så der bliver flere muligheder, så vi kan vælge den bedste. På den anden side vil jeg heller ikke undlade at tage hensyn til den målsætning, der ligger i boligforliget, om at lejeværdiberegningen skulle gå ud af hele beskatningssystemet, men det har jo visse forudsætninger, og hvis man ikke kan klare disse forudsætninger, falder det andet selvfølgelig væk. Så må vi nok bibeholde den og finde det bedst mulige. Vi vil som sagt være med til at kigge bl. a. også på disse forslag, og for at det ikke nok en gang skal blive skudt mig i skoene, at nu træder man på boligforliget, vil jeg igen sige: disse